

معیارهای مانیتورینگ قلبی

بیماران با این وضعیت باید ۲۴ تا ۴۸ ساعت تحت مانیتورینگ قلبی قرار بگیرند:

۱. احتمال سکته قلبی
۲. مسمومیت دارویی بدون دیس ریتمی
۳. هرگونه دیس ریتمی با وضعیت ناپایدار
۴. بعد از کارگذاری پیس میکر قلبی دائمی
۵. سکته قلبی حاد بدون نشانه های نارسایی قلبی
۶. تغییرات در وضعیت عصبی مانند سکته یا TIA
۷. ترومای قلبی بدون تغییر در وضعیت همودینامیک قلبی
۸. سنکوب در بیماران بدون نارسایی قلبی یا نارسایی تنفسی
۹. بیماری حاد داخلی همراه با وضعیت پایدار قلبی بدون ایسکمی
۱۰. بعد از عمل جراحی بیماران با سابقه بیماری قلبی بدون وجود حملات ایسکمیک حاد
۱۱. قبل و بعد از آنژیوگرافی کرونری در بیماران دچار آنژین صدری پایدار بدون نارسایی قلبی

بیماران با این وضعیت باید ۴۸ تا ۷۲ ساعت تحت مانیتورینگ قلبی قرار بگیرند:

۱. در طول تجویز داروهای آنتی آریتمی
۲. بیماری داخلی حاد همراه با بیماری قلبی
۳. سکته قلبی با وضعیت همودینامیک پایدار
۴. آنژین صدری ناپایدار (رد کردن سکته قلبی)
۵. سنکوب در بیماران با نارسایی قلبی و تنفسی
۶. هرگونه دیس ریتمی با وضعیت همودینامیک ناپایدار
۷. ایسکمی مشهود و یا شوک هموراژیک با خطر بالای دیس ریتمی
۸. قبل و بعد از مداخلات کرونری از راه پوست در بیماران با وضعیت پایدار
۹. سابقه تشنج پایدار (status epilepticus) و یا اختلالات تشنجی و خطر مرگ ناگهانی
۱۰. مصرف بیش از حد یا مسمومیت دارویی همراه با دیس ریتمی و یا احتمال بروز دیس ریتمی
۱۱. نارسایی تنفسی (هیپوکسی، هیپرکاپنی، اسیدوز تنفسی جبران نشده، شواهد بالینی نارسایی شدید تنفسی)
۱۲. بعد از عمل جراحی در بیماران با سابقه آنژین صدری، تغییرات قطعه ST و موج T، وجود ایسکمی میوکارد در آزمون استرس قبل از عمل، دیس ریتمی، افت فشار، نارسایی قلبی